

PĒDĒJĀS DIENAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mk. 12:41–44, Mk. 13:1–32, Dan. 9:24–27, Dan. 7:25, 1. Tes. 4:13–18.

ATMIŅAS PANTS:

“Un tad redzēs Cilvēka Dēlu nākam padebesīs ar lielu spēku un godību. Un tad Viņš sūtīs Savus eņģeļus un sapulcinās Savus izredzētos no četriem vējiem, no zemes gala līdz debess galam” (Mk. 13:26, 27).

Šīs nedēļas tēma sākas ar ļoti īsu stāstu Marka evaņģēlija 12. nodaļas beigās, kur Jēzus sniedz dziļu pārskatu par nelielu atraitnes darbu. Tomēr šīs nedēļas tēmas galvenā daļa ir veltīta Marka evaņģēlija 13. nodaļai – pārsteidzošam pravietojumam par Jeruzalemes tempļa likteni un ne tikai. Šī nodaļa kopā ar paralēlēm Mateja evaņģēlija 24. nodaļā un Lūkas evaņģēlija 21. nodaļā stāsta gan par Jeruzalemes krišanu, gan iesniedzas daudz tālāk, līdz pat pasaules galam.

Marka 13. nodaļa skaidri parāda, ka pravietojums sniedzas no pravieša Jēzus laikiem līdz pat beigām, Viņa otrajai atnākšanai. Šis modelis balstās uz tā saukto “beigu laika pravietojuma vēsturisko interpretāciju”, pretstatā mēģinājumam šos pravietojumus attiecināt uz pagātnei vai tālu nākotnei.

Kunga norādījumi, tāpat kā daudzas Jēzus mācības Marka evaņģēlijā, ir atbilde uz Viņa mācekļu jautājumiem un pārpratumiem. Šie jautājumi un pārpratumi dod Jēzum iespēju mācīt patiesības, kas ir būtiskas kristiešu dzīvei un pieredzei. Jēzus ne tikai paredz nākotni, bet arī māca Saviem mācekļiem gan toreiz, gan tagad, kā sagatavoties gaidāmajiem pārbaudījumiem.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 7. septembrī.

Artavas ziedojumu traukā

Izlasi Mk. 12:41–44. Cik daudz iedeva atraitne, un kas Jēzum par to bija sakāms? __

Jeruzalemes templis bija pārsteidzoši skaista celtne. Pilsētā dominēja tempļa kalns, un tā celtniecībā izmantotie masīvie akmeņi ir brīnums līdz pat mūsdienām, daži no tiem svēra simtiem tonnu. Tempļa un tempļa kalna pārveidošana un paplašināšana sākās Hēroda Lielā vadībā ap 20. gadu p.m.ē., bet ēkas celtniecība un izgreznošana turpinājās mūsu ēras 60. gados.

Daudzi cilvēki nesa lielus ziedojumus, ko noguldīt 13 lādēs, kas atradās Sieviešu galmā netālu no tempļa. Tieši šeit Jēzus sēdēja, redzot, ka atraitne tuvojas un iemet divas artavas. Tās bija līdzvērtīgas 1/32 daļai no denārija, kas būtu dienas strādnieka alga. Līdz ar to sievietes ziedojums bija diezgan mazs.

Tomēr Jēzum viņas ziedojums bija liels. Daudzi bagāti cilvēki atdeva lielas summas, bet viņu dāvanas Jēzus nekomentēja, kamēr atraitnes ziedojums izpelnījās Viņa uzslavu. Viņš norādīja, ka viņa devusi vairāk nekā visi citi. Kā tas ir iespējams? Jēzus atzīmē, ka viņi ir devuši no savas pārpilnības, bet atraitne – no savas nabadzības. Viņiem palika pāri daudz; sieviete atdeva visu, kas viņai bija. Šis fakts padara viņas dāvanu īpaši dānu, lai gan tās mantiskā vērtība bija niecīga.

Stāsts satur dziļu mācību par resursu pārvaldību. Ziedošana Dievam nav atkarīga no vadītāju pareizas rīcības. Tempļa reliģiskā vadība bija samaitāta, bet Jēzus tāpēc neteica, ka ziedojumus vajadzētu apturēt. Ja kādreiz ir bijuši korumpēti reliģiskie vadītāji (Kajafa? Anna?), tad tajā laikā bija vieni no apšaubāmākajiem. Un arī Jēzus to zināja.

Taisnība, ka vadītājiem ir svēts pienākums izmantot resursus saskaņā ar Dieva gribu, bet, pat ja viņi to nedara, tie, kas dod Dieva lietai, joprojām ir svētīti savā ziedošanā, tāpat kā šī atraitne.

Savukārt desmitās tiesas vai ziedojumu aizturēšana, ja vadītāji dara kaut ko neiepriecinošu, nozīmētu, ka ziedošana ir saistīta ar viņu darbībām, nevis tiek sniegta pateībā Dievam. Lai cik vilinoši būtu tā rīkoties, tas ir nepareizi.

Ko šim stāstam vajadzētu mums mācīt par to, cik svarīgi ir būt uzticīgam tajā, ko mēs dodam Kunga darbam? _____

Ne akmens uz akmens

Izlasi Mk. 13:1–13. Kā mācekļi reaģēja uz Jēzus teikto par templi, un kāda ir Jēzus atbildes nozīme viņiem? _____

Kā jau esam atzīmējuši, tempļa komplekss bija patiesi pārsteidzoša būve. Jozefs atzīmē, ka Karaliskajam portikam kompleksa dienvidu pusē bija 162 pīlāri, katru no tiem varēja aptvert trīs vīri, sadevušies rokās (“Antiquities”, 15.11.5, §413–414). Jēzus saka, ka tas viss tiks iznīcināts. Šāds pravietojums par apbrīnojamo būvi noteikti izklausījās kā pasaules gals.

“Kad Kristus uzmanība tika pievērsta dievnama krāšņumam, kādas gan bija šis vārdos neizteiktās domas, kas aizkustināja ļaužu atraidīto Cilvēku! Skats Viņa priekšā tiešām bija brīnišķīgs, bet Jēzus noskumis it kā sacīja: “Es visu to redzu. Celtne ir brīnišķīga. Jūs rādāt uz šīm sienām kā uz nesagraujamām. Bet uzklausiet Manus vārdus: ‘Nāks dienas, kad no tā, ko jūs te redzat, ne akmens uz akmens nepaliks, ko nenopostīs.’” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 627. lpp.)

Mācekļi vēlējās zināt, kad piepildīsies Jēzus pravietojums. Tādējādi Mk. 13:4 neliela grupa – Pēteris, Jēkabs, Jānis un Andrejs – jautā Viņam par laiku. Viņi vēlas zināt, kad visas šīs lietas notiks un kāda būs zīme, ka tās tuvojas.

Mk. 13:5–13 pārsteidzoši ir tas, ka Jēzus lielāko daļu laika pavada nevis Jeruzalemes krišanas aprakstam, bet gan mācekļu brīdināšanai, ko viņi var sagaidīt, dibinot pirmās kristīgās draudzes. Arī tas neizklausījās viegli.

Patiesībā viņi tiks vajāti, tiesāti, un dažus pat nogalinās. Taču Jēzus uzsver, ka laiks vēl nav pienācis. Viņus nedrīkst pievilt nemierīgi notikumi. Turklāt Svētais Gars liks viņiem vārdus mutē īstajā laikā, pat ja ģimene un draugi viņus pamestu.

Šo Jēzus pravietojuma ievadvārdu doma ir tāda, ka Dieva tautai nav jābaidās no nemieriem un pārbaudījumiem. Mums jābūt modriem, jo Dieva Gars izvedīs cauri grūtībām.

Kāda ir bijusi jūsu pieredze ar pārbaudījumiem, kas rodas, sekojot Jēzum? Ja jums tādas nav, varbūt jums vajadzētu sev jautāt, vai jūs tiešām sekojat Viņam? _____

Postīšanas negantība

Izlasi Mk. 13:14–18. Kādus pavedienus Jēzus dod, lai norādītu, uz ko attiecas “postīšanas negantība”? _____

Mk. 13:14 Jēzus nonāk pie galvenās domas par Jeruzalemes krišanu. Viņš runā par “postīšanas negantību”. Kungs saka, ka lasītājam ir jāsaprot, – ar šiem vārdiem Jēzus norāda mācekļiem uz Daniēla grāmatu. Šī terminoloģija atrodama Dan. 9:27, Dan. 11:31 un Dan. 12:11 ar paralēlu Rakstu vietu Dan. 8:13.

Izlasi Dan. 9:26, 27. Kas ir “svaidītais”, un kurš ir “valdnieks, kam jānāk” (ESV)? ____

“Svaidītais” Dan. 9:26 ir ebreju vārds “māšiah”, Mesija. Rūpīgi izpētiet Dan. 9:24–27, ir skaidrs, ka šis svaidītais attiecas uz Jēzus Kristus nākšanu.

Bet kurš ir “valdnieks, kam jānāk”, kurš atnes Jeruzalemes pilsētai postu? Pilsētu iznīcināja romiešu ģenerālis Tits. Tādējādi šķiet loģiski, ka viņš ir “valdnieks, kam jānāk”, kas minēts Dan. 9:26, 27. Abas personas ir saistītas, jo veids, kā izturējās pret Mesiju, nozīmēja pilsētas nolemtību.

Bet kas ir šī “postīšanas negantība”, par kuru runā Jēzus, atsaucoties uz Daniēlu? Diemžēl daudzi pētnieki uzskata, ka šī negantība attiecas uz Antioha Epifāna tempļa apgānišanu otrajā gadsimtā pirms mūsu ēras. Tomēr tas nevar būt. Jēzus apraksta “postīšanas negantību” kā nākotnes ainas pēc Viņa paša virs zemes pavadītā laika, tāpēc diez vai Viņš runāja par pagātnes notikumu pirms diviem gadsimtiem.

Tā vietā negantība, iespējams, attiecas uz pagāniskās Romas standartu ieviešanu Israēlā Jeruzalemes aplenkuma laikā mūsu ēras 60. gadu beigās. Tā bija zīme kristiešiem bēgt, ko viņi arī darīja.

Jeruzaleme sabruka, kā Jēzus bija paredzējis. Kā mēs varam iemācīties uzticēties Viņam un Bībelei, visiem tās pravietojumiem? _____

Lielās bēdas

Izlasi Mk. 13:19. Uz ko šis pants attiecas? _____

Mk. 13:14 attiecībā uz postīšanas negantību ir atbalsta punkts, uz ko balstās visa nodaļa (sk. otrdienas tēmu). Mk. 13:19 iezīmē arī pārejas punktu. Tas attiecas uz lielām bēdām, kurām nav līdzīgu kopš pasaules radīšanas. Tas vēsta par lielākām vai plašākām vajāšanām, nekā bija Jeruzalemes krišanas laikā. Mk. 13:19 arī pāriet uz nākotni, norādot uz notikumiem, kas ir tālākā nākotnē.

Tāpat kā Mk. 13:14 sasaucas ar Daniēla grāmatas 9. nodaļas pravietojumu, Mk. 13:19–23 lielās vajāšanas sasaucas ar Dan. 7. un 8. nodaļas pravietojumiem, kur mazā raga spēks vajā Dieva tautu “vienu gadu un divus gadus, un vēl vienu pusgadu” (Dan. 7:25). Šis pravietiskais 1260 dienu periods ir vienāds ar 1260 burtiskiem gadiem (4. Moz. 14:34, Ec. 4:6). Šis laiks bija no 538. gada līdz 1798. gadam. 1798. gadā Napoleons nosūtīja savu ģenerāli, lai sagūstītu pāvestu. Šajā 1260 gadu periodā mazā raga vara vajāja un nogalināja tos, kuri nepiekrita šīs varas baznīcas pārvaldības sistēmai.

Izlasi Mk. 13:20–23. *Kādu cerību Dievs piedāvā Saviem ļaudīm vajāšanu laikā, un kādu brīdinājumu Viņš tiem sniedz, kad tas beidzas?* _____

Mk. 13:20 runā par vajāšanu saīsināšanu Dieva tautas dēļ. Pēc protestantu reformācijas uzplaukuma vajāšanas mazinājās, bēdu laiku saīsinot. Mazā raga spēkam maziņoties, reformām pievienojās vairāk cilvēku. Bet mazā raga spēks atkal pieaugs spēkā, kā norāda Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas pravietojums.

Mk. 13:21–23 Jēzus brīdina par citiem draudiem, viltus praviešiem un viltus kristiem, kas celsies, pirms Viņš atgriezīsies. Jēzus brīdina sekotājus uzmanīties no tiem.

Tajā laikā, kad Jēzus brīdināja no viltus kristiem, Viņa kustība tik tikko bija sākusies, un tomēr Viņš spēja izteikt tik pārsteidzošu pravietojumu, kas ir papildījies (pat mūsdienās cilvēki apgalvo, ka ir Jēzus). Kā šim pravietojumam vajadzētu vairot mūsu uzticēšanos Dieva Vārdam? _____

Cilvēka Dēla nākšana

Izlasi Mk. 13:24–32. Kāds liels notikums šeit ir aprakstīts? _____

Tas nav nekas cits kā Jēzus Kristus atgriešanās godībā, pirms tam ir zīmes pie saules, mēness un zvaigznēm. Jaunā Derība ir pilna ar pravietojumiem, kas norāda uz šo brīnišķīgo notikumu. Apustulis Pāvils to sīki apraksta 1. Tes. 4:13–18, kur viņš runā par to, ka tie, kas ir aizmiguši Kristū, tiks uzmodināti un aizrauti kopā ar dzīvajiem svētajiem, lai satiktos ar Kristu gaisā. 1. Kor. 15. nodaļā apustulis detalizēti runā par mirušo augšāmcelšanās realitāti, kas notiek Kristus atgriešanās brīdī.

Pēteris apraksta šo lielo dienu arī 2. Pēt. 3:3–13, paskaidrojot, ka Kungs neaizkavē savu apsolījumu, bet vēlas, lai visi cilvēki nonāktu pie grēku nožēlas. Un Atklāsmes grāmatā ir spilgts Kristus atgriešanās apraksts (sk. Atkl. 1:7, Atkl. 6:12–17, Atkl. 14:14–20 un Atkl. 19:11–21). Jaunās Derības konsekventā mācība ir tāda, ka Kristus atgriešanās ir personīga, burtiska, redzama un dzirdama. Kad Viņš nāks, Viņu redzēs ikviens.

Taču ko Jēzus domā ar vārdiem “šī paaudze” un “tajā dienā” vai “tajā stundā”? Šie vārdi ir satraukuši daudzus prātus, jo paaudze, par kuru runāja Jēzus, jau sen ir mirusi.

Šiem pantiem ir ierosināti vairāki skaidrojumi. Daži apgalvo, ka vārds “paaudze” var apzīmēt cilvēku rasi vai tautību, piemēram, ebrejus. Tas nozīmētu, ka jūdi nepazudis līdz pat Kristus nākšanai. Cits variants ir runāt par to cilvēku paaudzi, kas redz piepildāmie visas zīmes, – tiem, kas sagaidīs Kristus atgriešanos.

Taču vienkāršāks risinājums ir ņemt vērā, ka Mk. 13:30 Jēzus lieto vārdu “šī” kā “šī paaudze”, bet Mk. 13:32 vārdu “tas” kā “tajā dienā un stundā”. Marka evaņģēlija 13. nodaļā vārds “šis” (“houtos”, “hautē”, “touto”) biežāk sastopams 1.–13. pantā, kas noved pie Jeruzalemes iznīcināšanas.

Tādējādi “šī paaudze”, visticamāk, attiecas uz pirmā gadsimta paaudzi, kas piedzīvoja Jeruzalemes izpostīšanu, kā aprakstīts Mk. 13:30. Tomēr Mk. 13:32 attiecas uz Kristus otro atnākšanu, kas vēl ir nākotnē. Līdz ar to Mk. 13:32 lieto vārdu “tas”, lai runātu par notikumiem, kas ir tālā nākotnē.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasiet Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Elļas kalnā” (627.–636. lpp.).

Pasaulē notiek daudzi notikumi, kas ļoti satrauc. Cilvēki patiešām ir nobijušies par to, kas notiek. Kā mēs, septītās dienas adventisti, ar notikumu īpašo izpratni varam norādīt cilvēkiem uz cerību, kas mums ir Jēzū, un Viņa nākšanas apsoliņumu?

“Tā kā mēs nezinām precīzu Viņa atnākšanas stundu, mums ir pavēlēts būt nomodā. ‘Svētīgi tie kalpi, kurus Kungs pārnākot atrod nomodā’ (Lk. 12:37). Tie, kas gaida Kunga atgriešanos, to nedara kūtrā bezdarbībā. Kristus atnākšanas gaidīšana liek cilvēkam būties Viņu un Viņa sodu par grēkiem. Tai jāliek mums skaidri saprast, cik liels grēks ir atraidīt Viņa žēlastības piedāvājumu. Tie, kas gaida Kungu, šķīsta savas dvēseles, paklausot patiesībai. Tie apvieno modru gaidīšanu ar čaklu darbu. Apzinoties, ka Kungs jau ir pie durvīm, viņos mostas dedzīga vēlēšanās sadarboties ar Debesu būtnēm dvēseļu glābšanas darbā. Viņi ir uzticīgie un gudrie kalpi, kas īstajā ‘laikā’ dod Kunga saimei ‘piederīgo barību’ (Lk. 12:42). Viņi sludina savam laikam atbilstošo patiesību. Kā Ēnohs, Noa, Ābrahāms un Mozus nesa vēsti savai paaudzei, tā Kristus kalpi tagad nes īpašu brīdinājumu savai paaudzei.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 634. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Viena lieta ir dot Kunga darbam. Pavisam kas cits ir dot pašuzpurīgi. Kāda ir atšķirība, un kāpēc šī atšķirība ir svarīga?
2. Kāpēc Dievs nenovērsa savas tautas vajāšanas gadsimtu gaitā un mūsdienu pasaulē? Kā lielās cīņas motīvs mums zināmā mērā palīdz saprast, kāpēc pastāv vajāšanas?
3. Kādas Kristus atnākšanas zīmes jums liekas īpaši svarīgas pašreizējā pasaulē?
4. Padomājiet par mirušo stāvokli un to, ka mirušie guļ, līdz Kristus atgriežas. Cilvēki aizver acis nāvē, un kas ir nākamais, ko viņi zina? Kā šī ideja palīdz mums saprast, ka katram cilvēkam individuāli Kristus otrā atnākšana vienmēr ir ļoti tuvu?